

Иван Вазов

Пирин
(Гледан от Кадиин връх)

Ирин-Пирин! Поклон, грамада чудна
от преспи, хаос, облаци, гранит!
В небето синьо, кат легенда будна,
стърчиш, величествен и страховит.

Поклон, Пирин! Как царствено се периш!
Кой бог въз твойто чело има трон?
С кой друг гигант тъй гордо те се мериш?
Какво мечтаеш в тайний небосклон?

Не отговаряш... Като сфинкс чудесни,
немееш, глух... Да те не знай челяк
не би вервал, че в теб гъмжи рояк
орли, хайдути, самодиви, песни...

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4328>]